

In memoriam Piet Takken

Met het overlijden van Piet Takken is het bloembollenvak een markant en gedreven mens verloren. Piet kwam nooit onopgemerkt binnen. Verbaal stond Piet zijn mannetje en met veel overtuiging wist hij zijn verhaal te doen. Er was altijd veel te doen in het bollenvak vond Piet. Nooit berusten, altijd op zoek naar beter en verder.

Thuis op het ouderlijk bedrijf in Nagele teelde Piet al vroeg een hoekje gladiolen. Niet wetende dat gladiolen en later tulpen hem nooit meer zouden loslaten. Voordat Piet ruim 35 jaar bij CNB zou werken startte hij zijn werkzaam leven bij de Marechaussee. U leest het goed. Al snel daarna pakte Piet de gladiolen weer op bij J. en P. Snoek gevolgd door een korte periode bij de BKD. Daar leerde hij Theo van Aanholt kennen.

Halverwege de jaren '80 vernam Piet dat bij de CNB een positie als vertegenwoordiger in de Noordoostpolder (de polder) vrij kwam. Piet Bontekoning, werkzaam voor CNB in de polder, moest worden opgevolgd. Na een korte inwerkperiode, die Piet zelf lang genoeg vond, startte hij als vertegenwoordiger. In zijn polder, met zijn mensen en zijn gladiolen en tulpen voelde Piet zich als een vis in het water. Samen met Theo heeft Piet in het NOP team een mooie samenwerking neergezet. Theo verzamelde de feiten en argumenten en Piet wist daarmee als geen ander te vertellen waarom er gewerkt moest worden zoals ze samen hadden bedacht. Samenwerken loopt als een rode draad door Piet zijn loopbaan. Bij 'samen' zat Piet echter wel 'op de bok'.

Piet zag al snel 'hoe hij het hebben wilde'. Veredelaar, kwekers en kopers bij elkaar brengen rondom veelbelovende rassen om vervolgens in een samenwerking tot successen te komen. Piet heeft, veeleisend voor zichzelf en voor 'zijn mensen' in de polder, een belangrijk stempel gedrukt op de ontwikkeling van diverse bedrijven. Daarbij ontzag Piet zijn klanten niet. Hij nam geen blad voor de mond en zei alles tegen zijn klanten. Die merkten overigens al snel dat tegen Piet ook alles gezegd kon worden. Op deze manier ontstonden stevige zakelijke relaties en hechte vriendschappen. Piet zocht in de gesprekken naar kansen en mogelijkheden om zijn klanten verder te brengen. Samenwerken was bij Piet hard werken waarbij je aan de ander maar ook aan jezelf moest denken. Dat klinkt tegenstrijdig maar dat was het voor Piet niet. Jezelf wegcijferen in een samenwerking daar had Piet niets mee. Vol gedrevenheid elkaar het leven lastig maken om daardoor verder te komen des te meer.

Vanaf het begin was Piet betrokken bij Glaco en later bij Tulico. Bij Glaco heeft Piet samen met Kees Koomen een succes gemaakt van de veredeling van J en P Snoek met Amsterdam als paradepaardje. In Kees vond Piet een gelijke in het beïnvloeden en overtuigen. Ieder op zijn eigen manier.

De betrokkenheid van Piet bij zijn mensen in de polder was groot. Zakelijk maar ook privé. Piet voelde zich in veel onderwerpen thuis. Verbaal was Piet ijzersterk waardoor hij zijn klanten bij van alles wist te helpen. Met een aantal kwekers bouwde Piet een zodanige band op dat er geen onderscheid meer was in klant of vriend.

Piet was een ook ijdel mens en gek op 'machines met kracht' zoals auto's, motoren en boten. Piet reedt graag in de nieuwste auto, de meest comfortabele motor en voer het liefst in de snelste boot. Hij wilde ook altijd even in je nieuwe auto rijden om je vervolgens te laten merken dat hij veel meer van je auto wist dan je zelf ooit te weten zou komen.

In 2001 werd bij Piet een tumor in zijn hersenen geconstateerd. Een stevige operatie volgde. Na een vlot herstel pakte Piet de draad weer op, veeleisend als altijd. 5 jaar later in 2006 bleek de tumor niet in zijn geheel weg en volgde een tweede operatie. Ook daarna herstelde Piet snel. Vervolgens kwam 10 jaar later in 2016 de uitslag die opnieuw niet goed was. Tumoren in de lever, darmen en longen. Voldoende aanleiding om neerslachtig te worden maar dat gold niet voor Piet. Hij was ervan overtuigd dat, waar dan ook op de wereld, een dokter liep die hem zou kunnen helpen. Zoals Piet altijd zijn handel deed zo pakte hij nu zijn eigen behandeling op. Partijen erbij betrekken die er toe doen om vervolgens samen aan een plan te werken. Op deze manier zette Piet zijn eigen behandelplan neer. Ruim vier jaar heeft Piet alles uit de kast gehaald in een niet te winnen strijd. Piet Takken is 63 jaar geworden.